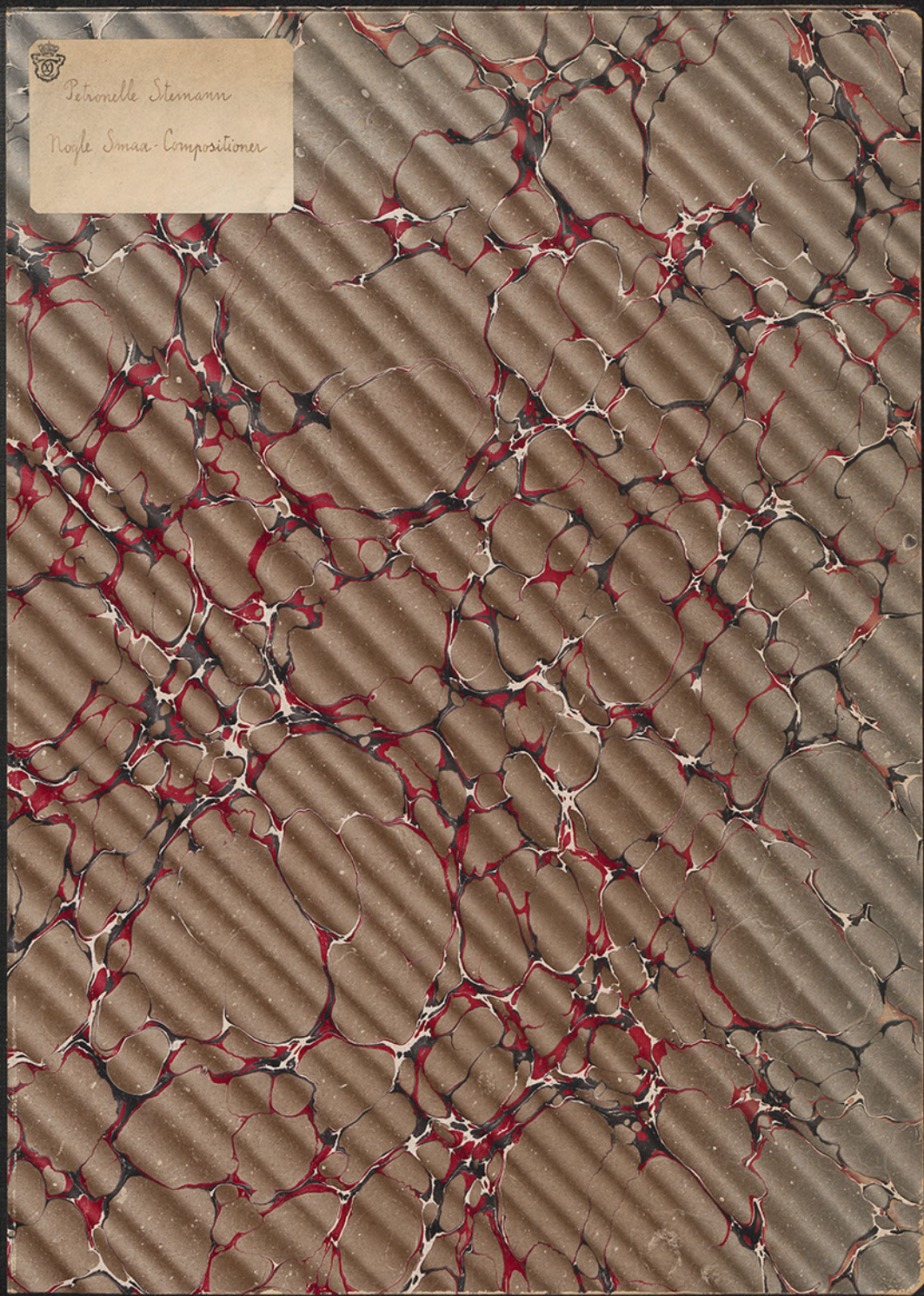

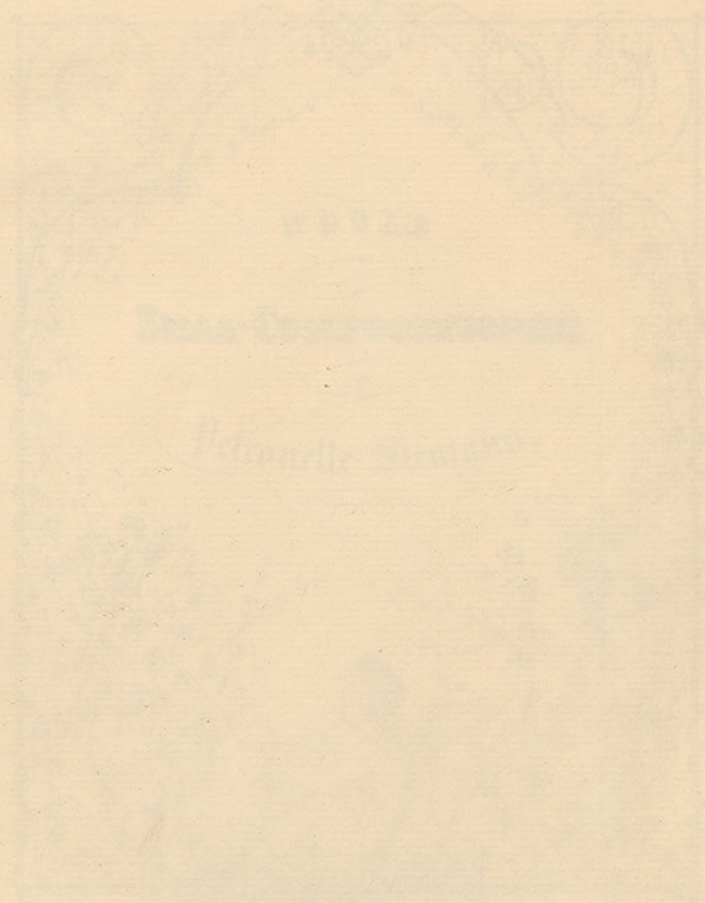
Petronelle Stemann

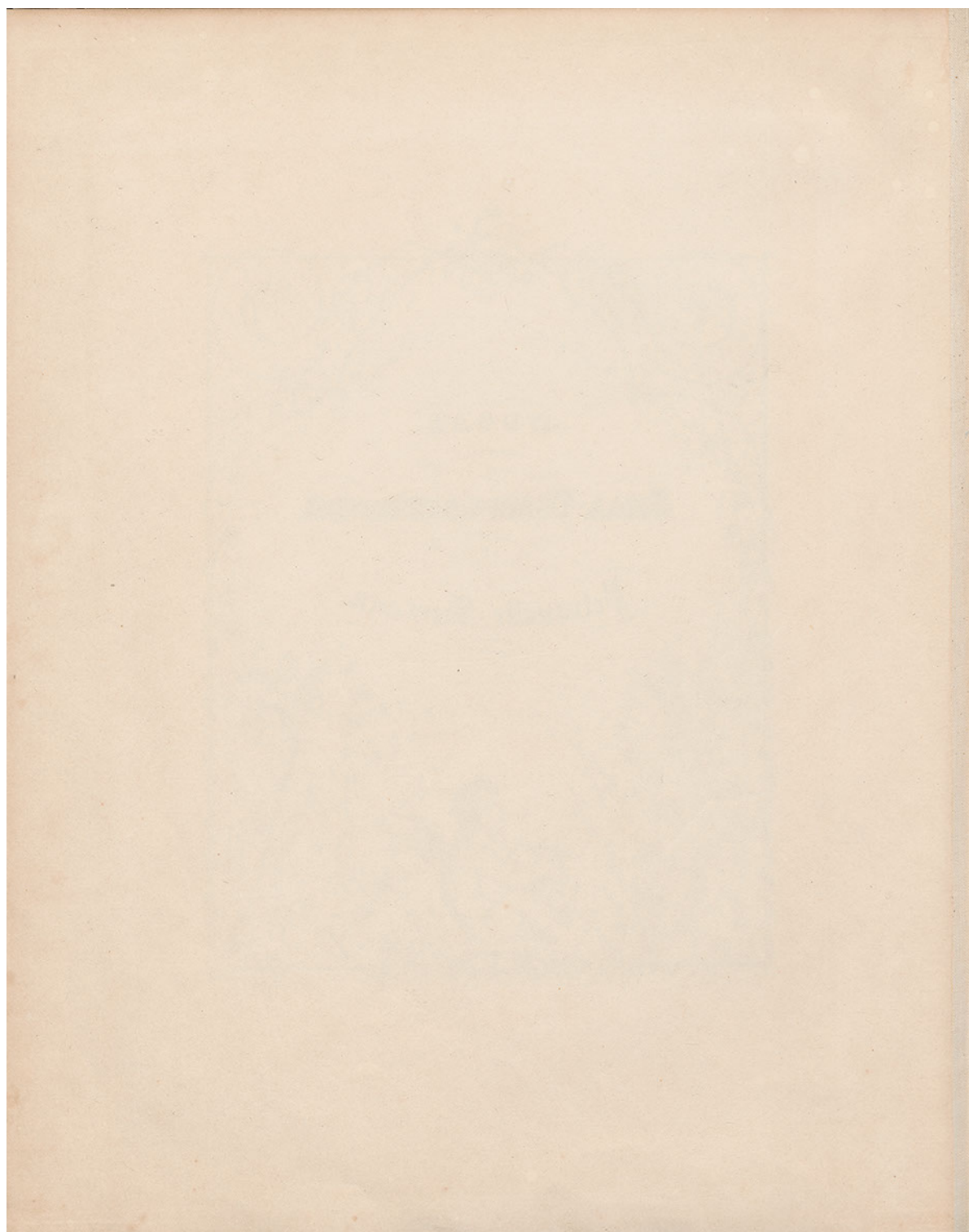
Noyle Smaa-Compositioner

D 202.

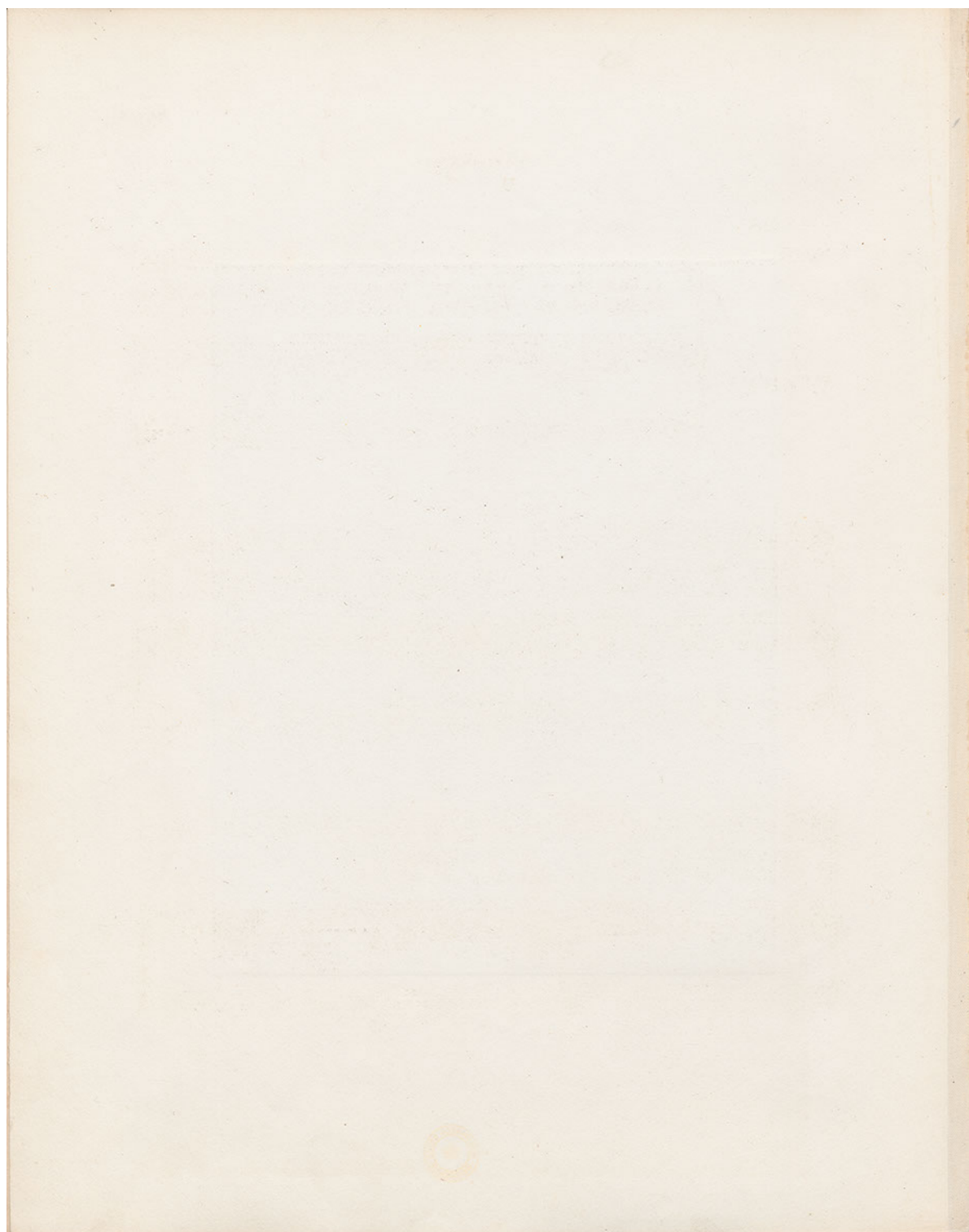

J. Harding del.

Sc. Scriverum & C. Sc. del.

*St. Truidicht i hendes Juel sig vider,
 Lova herte var Juel, naar Truidicht blang.
 Kun Du hør hendes seel, som hendes herte,
 End taler til os hendes Brud i Læng.*

H. S. Ingemann.

ROMANCE.

Nº 1.

Moderato.

SYNGESTEMME.

v. 1. Fryg - tet, el - sket u - den Li - ge vand - rer Du omkring paa
v. 2. Bliv mig hel - lig Guddoms - straale! Mis - brugt væ - re ei din

PIANOFORTE.

con amore.

1. Jord; Du kan ska - be Him - me - ri - ge, Du frem - brin - ger Synd og Mord! Men - ne -
2. Magt; giv mig Kraft din Fryd at taa - le? Lad mig gaee med Dig i Pagt! Leed mig,

cresc. - - - f

1. sket Dig ei for - staaer, i dit Le - de - baand han gaaer.
2. skaan mig Kjær - lig - hed! For mig til din Sa - lig - hed. Louise.

f

TIL AFTENSTJERNE.

N° 2. Andante.

SYNGESTEMME.

v. 1. Af - ten - lys i Engles høi - e
v. 2. Ly - ser Du for Glæden at den

PIANOFORTE.

1. Bo - lig! Hvorfor stir - rer Du saa vist paa mig? Hvor - for blin - ker Du til mig for -
2. fin - der til mit Bryst den Vei den før ei kom? Er det svundne Aft - ners sø - de

1. tro - lig? Stjerne - sprog kan Aan - der fat - te Dig?
2. Min - der, el - ler den - ne Stund Du ta - ler om?

cresc.

V. 3.

Seer Du nu maaskee et Pigeoie
 Blidt og venligt som dit klare Skin!
 Møder Du et Blik som fra det Høie
 Vender sig med front og kjærligt Sind!

V. 4.

Gjetter Du maaskee den Hulses Tanke,
 Ved at speile Dig i hendes Blik!
 Gjetter hvorfor Hjertet maatte banke,
 Da dit Lys henover Himlen gik!

V. 5.

Hører Du maaskee et Suk hensvæve
 Længselsfuld i stille Aftenvind,
 Eller seer Du Taareperler bæve,
 Vemodsdug paa hendes Rosenkind!

V. 6.

Er det derfor at Du skønne Stjerne
 Blinker saa fortrolig til mig ned?
 Er dit Glimt en Hilsen fra det Fjerne,
 Himmelbudskab fra min Kjærlighed!

V. 7.

O saa bære Du paa Lysets Vinge
 Mine Tanker over Eng og Lund!
 Og dit Smil dem skal til hende bringe
 Naar Hun møder Dig i Aftenstund.

V. 8.

Ja paa Himmelveien skal de drage
 Til den Elskeliges Hjerte hen,
 Og ved Stjernelys hun skal modtage
 Kjærlig Hilsen fra sin Hjertensven.

C. Wilster.

NATTERGALEN.

Nr. 3. Andantino.

SYNGESTEMME.

v. 1. Fra fjerne Syd med Foraars.vind jeg kommer, jeg bringer
v. 2. Sjæl! Er Sor-ger-ne for tunge, kom da ved

PIANOFORTE.

1. Fryd, naar Sva-len bringer Sommer. I Af-tenstund, naar Blomster Duft ud-brede, i Bo-ge-
2. Quel, da skal jeg dem bort-sjunge. Om Kjerlighed, dens so-de Fryd og Smerte jeg meget

1. lund jeg synger fra min Re - - de.
2. veed som lindre kan din Smer - - te.

v. 2. Du fromme

V. 3.

Jeg er ei smuk
Men vel det kunde være
For dine Suk
Jeg kunde Trøst Dig lære;
Fra Bogens Skjul
Det kunde vel sig føie
At liden Fugl
Dig bragte Graad i Øie.

V. 4.

Luk ei for Sang
O Menneske dit Øre,
Da mangengang
Jeg skal dit Hjerte røre;
O naar med Lyst
Du mærker paa min Stemme,
Ei skal dit Bryst
Da Kjerligheden glemme.

C. Wilster.

HUN ELSKER MIG.

7

Nº 4.

Agitato.

SYNGESTEMME.

PIANOFORTE.

Hun el-sker mig! Siig, Him-lenes Her-skerer! Siig har I

no-gen Lyd saa skjon som den? Hun el-sker mig O! Guddom aa-ben-ba-rer Du Dig i

no-get Ord saa herli-gen? O Sa- lighed, som Hjer- - tet ei kan gjemme! O

Sa- lig-hed! For stor for det - te Bryst! Hun el-sker mig! O hvor faaer Læben

Stemme, o! hvor faaer Har- - pen To-ner til min Lyst!

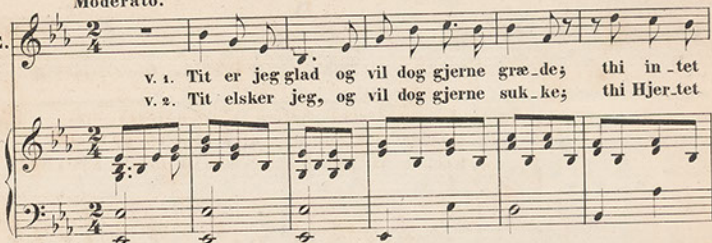
B. S. Ingemann.

8^a.....

BEKJENDELSENERNE.

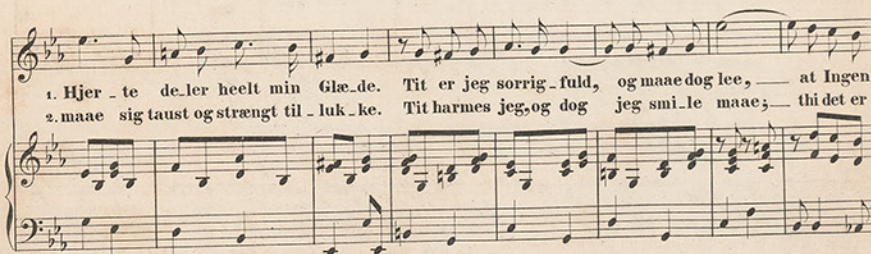
N° 5. Moderato.

SYNGESTEMME.

v. 1. Tit er jeg glad og vil dog gjerne græ-de; thi in-tet
v. 2. Tit elsker jeg, og vil dog gjerne suk-ke; thi Hjer-tet

PIANOFORTE.

1. Hjer-te de-ler heelt min Glæ-de. Tit er jeg sørrig-fuld, og maae dog lee, — at Ingen
2. maae sig taust og strængt til-luk-ke. Tit harmes jeg, og dog jeg smi-le maae; — thi det er

1. skal min bange Taa-re see.
2. Daarer som jeg har-mes paa.

V.3.

Tit er jeg varm, og isner i min Varme
Thi Verden favner mig med frosne Arme;
Tit er jeg kold, og rødmer dog derved,
Thi Verden slukker ei min Kjærlighed.

V.4.

Tit taler jeg, og vil dog gjerne tie
Hvor Ordet ei maae Tanken oppebie
Tit er jeg stum og ønsker Tordenrøst
For at udtømme det beklemte Bryst.

V.5.

O! Du, som ene dele kan min Glæde,
Du, ved hvis Barm jeg turde frit udgræde,
O! Pige hvis Du kjendte, elsked mig,
Jeg kunde være som jeg er hos Dig.

B. S. Ingemann.

ROMANCE AF BOGETRÆET.

9

Nº 6.

Andante.

SYNGESTEMME.

v. 1. Bø-gen staaer i Norden, Myr-ten groer i Syd, vi-de omkring
v. 2. Kun-de Myr-ten tri-ves i den kol-de Grund, vil-de huld op-
v. 3. Knei-ste Bø-gens Stamme hist til Sydens Lyst, vil-de Kraftens

PIANOFORTE.

1. Jor-den lar-mer Bølgens Lyd. v. 4. Kun hvor begges Skyg-ge dæmper So-lens
2. li-ves Danmarks grønne Lund. v. 5. Kun hvor begges Bla-de tryl-le sødt vor
3. Flam-me tænde mangt et Bryst.

4. Brand, fin-de vi saa tryg-ge Pa-ra-di-sets Land.
5. Sands, flet-te vi saa gla-de Sa-lig-he-dens Krands.
C. Wilster.
Ped.

BRYLLUPPET I ARICCIA.

Nº 7.

Poco Allegro.

SYNGESTEMME.

v. 1. J A - rie - ci - a det
v. 2. Bru - de - par - ret han led -

PIANOFORTE.

1. rin - ger, ly - ste - lig til Bru - de - færd; stolt staaer Fyrsten af Sa -
2. sa - ger, pri - ser høit den vak - kre Svend, mens til Bru - den Fyrstens

1. val - li læ - net til sit Rid - der - sværd.
2. Øi - e blin - ker el - skovs - ly - stent hen.

V. 3.

Der er Dands i Brudesalen,
Gjæsterne gaae ind og ud;
Fyrsten af Savelli dandser
Naadig med den unge Brud.

V. 4.

„Førend Midnat jeg Dig venter,
Skjønne Brud i dunkle Land;
Venter Fyrsten Dig forgjæves —
Slaaer din Brudgoms sidste Stund.“

V. 5.

Bruden tier, Fyrsten smiler;
Dandsende gaae ind og ud;
Fyrsten af Savelli venter
Blussende den unge Brud.

V. 6.

Og forgjæves han ei venter
Ene i den tause Stund;
Brudekjolen mod ham rasler
Lønlig gjennem dunkle Lund.

V. 7.

Rødmer Bruden under Sløret?
„Drøm Dig i din Brudgoms Arm!
Fyrsten af Savelli blegner
Føler Dolken i sin Barm.“

V. 8.

Brudesløret er bortrevet,
Bleg Brudgom for ham staaer;
„Ei Du ventet har forgjæves,
Bruden kom — din Time slaaer.“

V. 9.

Fra Ariccia bortgangen
Tause Brudgom med sin Brud —
Fyrsten af Savellis Stamme
Er af Jorden sletted ud.

B. S. Ingemann.

ABSALON.

Nº 8. Moderato.

SORANO.
ALTO.

TENORE.
BASSO.

PIANOFORTE.

I Danmark toner Kæmpe_sang blandt tu_sind Kæm - pe -

hoi_e; af Hel - te.færd paa Hav og Vang har Dansken Syn for Øi - e. Men

hoi_e; af Hel - te.færd paa Hav og Vang har Dansken Syn for Øi - e. Men

gi - ver Stor_daad e - vigt Navn og er det stort at stri - de for

gi - ver Stor_daad e - vigt Navn og er det stort at stri - de for

Gud og Drot og Fø-destavn, saa sjung om Axel - Hvi - de!

Gud og Drot og Fø-destavn, saa sjung om Axel - Hvi - de!

V.2.

Med Bispestaven Kæmpen staaer,
 En Konning mellem Klerke;
 Med Ordets Glavind Ingen slaar
 Som Absalon, hiin stærke.
 Saalænge Kirken staaer i Nord
 Og Herrens Ord har Tunge,
 Ei bedre Røst fra høie Chor
 Skal Herrens Fred udsjunge.

V.3.

Men æsker Freden Kamp og Blod,
 Sig ruster Herrens Kæmpe;
 Med Peders Sværd den Hyrde god
 Ei farer frem med Lempe;
 Med Hellebard og Brynie blaa,
 Paa Hingsten Bispen skinner
 Paa blodig Val ei Dansken saae
 En større Seiervinder.

V.4.

Og gjælder det Søhanedyst
 Ved Stavn paa høie Vove
 Til Seier kalder Axels Røst
 Blandt danske Masteskove.
 For Axels Aasyn Venden veeg,
 Og frelst blev Danmarks Rige;
 For Axels Aand i Orlogsleeg
 Skal Danmarks Fjende vige.

V.5.

Og fødes Daad af vise Raad
 I Skjoldungdrottets Sale,
 Til Valdemarers større Daad
 Maae Absaloners Tale,
 Saalænge Danmarks Trone staaer,
 Ei Axels Roes forgjettes;
 Til stolte Axelstad forgaaer
 Hans Navn skal ei udslettes

V.6.

Ved Sorø Kirken, hellig, stor,
 Omhvælver Heltegraven
 End staaer i Steen bag høie Chor
 Bisp Absalon med Staven;
 Her stod hans Værk, her staaer hans Grav --
 Gid her hans Aand sig svinge
 Henover Templet, han os gav,
 Med lyse Phoenixvinge!

B. S. Ingemann.

